

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf.I.30.818/2010/3. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla az A-né dr. Sz. Cs. (címe) ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, a dr. P. O. ügyvéd ügyintézése mellett a dr. P. Ügyvédi Iroda (címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen közüzemi díjtartozás megfizetése iránt indított perében a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 13.G.40.079/2010/19. számú ítélete ellen az alperes részéről 20. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a marasztalási összegből 393 322 (háromszázkilencvenháromezer-háromszázhuszonkettő) Ft-ot tőketartozás, 450 000 (négyezerötvenezer) Ft-ot pedig további perköltség címén köteles megfizetni az alperes.

Kötelezi az alperest, hogy térítsen meg az államnak - az illetékes állami adóhatóság felhívására az ott megjelölt módon és határidőn belül - 23 600 (huszonháromezer-hatszáz) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes - amely gazdasági társaság fő tevékenységi köre a villamosenergia kereskedelme - az alperes részére a felek között létrejött közüzemi szerződés szerint **x-i** fogyasztási helyen villamosenergiát szolgáltatott.

Az alperes a díjfizetési kötelezettségének rendszeresen késedelmesen tett eleget, ami miatt összesen 393 322 Ft késedelmi kamatfizetési kötelezettsége keletkezett, ugyanis a felperes a fizetési haladék iránti kérelmét elutasította a 2010. február hó 19. napján kelt levelében.

A felperes fizetési meghagyás kibocsátását kérte az alperessel szemben 17 170 155 Ft áramdíjtartozás, ennek 2010. január hó 2. napjától járó késedelmi kamata és költségei megfizetése iránt. Az alperes ellentmondásában a követelést vitatta, mert csupán 3 027 725 Ft tartozása állt fenn a 2010. április hó 8. napi állapot szerint, amelynek 27 725 megfizetésére a felperestől halasztást kapott.

A perré alakult eljárásban a felperes - mivel az alperes az elmaradt díjtartozását rendezte - a keresetét leszállította 393 322 Ft késedelmi kamatra, valamint igényt tartott a perköltsége megfizetésére, ezen belül is a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmen lerótt 450 000 Ft illetékre.

Az alperes a perben hatályos nyilatkozatot nem tett.

Az elsőfokú bíróság a 19. sorszám alatt meghozott ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 843 322 Ft-ot, valamint 78 000 Ft perköltséget.

Határozatának indokolása szerint az alperes által 2010. június hó 9. és a 2010. július hó 5. napjain átvett végzéseken felhívta őt a Pp. 73/A. §-a (1) bekezdésének b) pontjára figyelemmel arra, hogy jogi képviselétől gondoskodjon, ami elmaradt, ezért az alperes 2010. augusztus hó 15. napján előterjesztett érdemi védekezése, miszerint a részletfizetés jóváhagyása miatt a felperes késedelmi kamatra vele szemben nem tartott igényt, valamint **P. K.** kihallgatása iránti bizonyítási kérelme a Pp. 73/B §-ának (6) bekezdése alapján hatálytalan volt.

Azt az alperes sem vitatta, hogy a felperessel fennálló közüzemi szerződés alapján energiadíj és rendszerhasználati díj megfizetésére volt köteles a felperes által megjelölt összegben, továbbá nem bizonyította a Pp. 164. §-ának (1) bekezdésében írtak ellenére a késedelme hiányát, amire a hatálytalan nyilatkozatban felajánlott tanúbizonyítás amúgy sem lett volna elegendő a felperes állandó gyakorlatára (ami szerint részletfizetési megállapodást írásban szokott kötni) és az általa becsatolt levélre (melyben az alperes részletfizetés iránti kérelmét elutasította) tekintettel.

Az alperes ezért a Ptk. 301. §-ának (1) bekezdése alapján köteles késedelmi kamatot fizetni, méghozzá a Ptk. 301/A. §-ának (2) bekezdése szerinti mértékben, amire az elsőfokú bíróság kötelezte őt. Mivel az alperes a perre okot adott, megalapozott volt a felperes részéről a fizetési meghagyásos eljárásban lerótt 450 000 Ft eljárási illeték, mint költség megfizetése iránti igény is. A pervesztes alperes a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles a kereseti illetékből és az ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság utasítását kérte a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése miatt. Ennek okát abban jelölte meg, hogy az elsőfokú bíróság

nem a keresetlevél kézbesítésével egyidejűleg tájékoztatta őt a kötelező jogi képviselőről, hanem csak a kereset leszállítását követően.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és azt alaptalannak találta a következők szerint:

A jelen perben, mint a megyei bíróság elsőfokú hatáskörébe tartozó és a vállalkozások egymás közötti perében a Pp. 73/A. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján a jogi képviselő a vállalkozás, azaz mindkét fél számára a per minden szakaszában kötelező volt. A Pp. 73/B. §-a (1) bekezdésének c) pontja értelmében, ha a jogi képviselő kötelező, a jogi képviselő közreműködése nélkül eljáró fél perbeli cselekménye és nyilatkozata hatálytalan, kivéve a (2) bekezdésben szabályozott eseteket, vagy ha a törvény az adott perbeli cselekményre nézve a meghatalmazott útján történő eljárást kizárja; erről, valamint a pártfogó ügyvédi képviselő engedélyezésének lehetőségéről a felet, ha a jogi képviselő az alperes számára kötelező, a keresetlevél kézbesítésével egyidejűleg a bíróság a szükséges mértékben tájékoztatja.

Mivel esetünkben a fizetési meghagyásos eljárás az azzal szemben kellő időben előterjesztett ellentmondás folytán alakult perre, a Pp. 73/B. §-a (1) bekezdésének c) pontja szerinti tájékoztatást a Pp. 323. §-ának (1) bekezdése értelmében az első tárgyalásra szóló idézéssel egyidejűleg kellett volna az alperes részére megadni, amely elmaradt az elsőfokú bíróság részéről. Az 5. sorszám alatt meghozott kitűző végzés tartalmazta ugyan, hogy az ellenkérelmét „jogi képviselő igénybevétele” terjeszse elő az alperes, azonban a részére kézbesített végzésből ez az amúgy hiányos - a mulasztás Pp. 73/B. §-ának (1) bekezdésében írt jogkövetkezményeire történő figyelmeztetést nélkülöző - felhívás már hiányzott. Az alperes szabályszerű tájékoztatására a 9. sorszám alatt meghozott végzéssel került sor, amelyre reagálva terjesztette elő a bizonyítási indítványát.

Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság az őt terhelő tájékoztatási kötelezettségnek a folytatólagos tárgyalás alkalmával eleget tett, amivel az első tárgyalásra szóló idézés során fennálló tájékoztatási kötelezettségének elmulasztását is orvosolta, ezért nem állapítható meg olyan lényeges eljárási szabálysértés az oldalán, ami a Pp. 252. §-a (2) bekezdésének az alkalmazását indokolná. Helytállóan járt el ezért akkor, amikor a jogi képviselő nélkül eljáró alperes nyilatkozatának hatálytalansága miatt úgy tekintette, hogy az alperes nyilatkozatot egyáltalán nem tett, és marasztalta őt a felperes leszállított - az ellentmondásban (ahogy a hatálytalan nyilatkozatokban is) kizárólag jogalapjában vitatott - keresetében.

A leírtak miatt az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta azzal a pontosítással, hogy a fizetési meghagyásos eljárás illetéke a Pp. 75. §-ának (1) bekezdése alapján perköltségnek minősül, és kötelezte a pereszes alperest a részére engedélyezett személyes illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74. §-ának (3) bekezdése értelmében alkalmazandó, a költségmentesség bírósági eljárásban

való alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján. A fellebbezési eljárási illeték összegének meghatározása során az ítéletábla figyelmen kívül hagyta az elsőfokú bíróság által a marasztalási összegbe számított 450 000 Ft fizetési meghagyásos eljárási illetéket, mivel az ténylegesen a perköltség részét képezte. A felperesnek a fellebbezési eljárás során költsége nem merült fel, ezért ennek kérdésében nem kellett határozni.

Debrecen, 2011. január hó 4. napján

Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta s.k. a tanács elnöke, dr. Bakó Pál s.k. előadó bíró, dr. Riczu András s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő